

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 53. Philippi Guilielmi Cardinalis decessus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI. A. C. 1598. negotiis præpediretur, semper religio-
comitatus sit, atque in summa rerum in-
opia pauperibus maximam opem tribu-
rit, simulque coactis pluribus Synodis
Seminarium emptis quibusdam ædibus
ære suo erexerit: demum Romam con-
tendens a Sixto V. Pontifice Camera
Apostolicæ Clericus creabatur, postquam
vero Trivisinum Episcopatum dimissi-
rat, a Clemente VIII. anno a partu Ve-
ginis millesimo quingentesimo nonagesi-
mo quinto sacro Collegio inter Presby-
teros Cardinales obtento titulo sancti
Martini in montibus aggregatus est: quod
tamen dignitate hæud diu fruebatur
optimo infirmitatis suæ die vivis ereptus
ubi dein corpus ejus in Quirinali monte
ad ædes sancti Sylvestri Ordinis Clero-
rum Regularium in marmorea tumulo
hæud procul a sepulcro Friderici Come-
lii itidem Cardinalis depositum fuit.

§. LIII.

*Philippi Guilielmi Cardinalis
decessus.*

*Ciac. tom. 4.
p. 312.
Adlzreiter
annal. Boi.
part. 2. l. 12.
n. 77.*

Tertius erat Philippus Guilielmus Guilielmi Bavariæ Ducis, ac Renate Lotharingæ Filius secundo-genitus die vigesima secunda Septembris anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo sexto Monachus natus, qui ibidem humanioribus literis excu-

excultus Ingolstadii unacum Ferdinando **Sæcul. XVI.**
 Fratre suo assertiones ex univerſa Phi- **A.C.1598.**
 loſophia publice defendendas ſuſcepit,
 inſignique promptitudine, & eruditione
 ſubtiliora Profeſſorum argumenta per
 integram diem cum maximo Audito-
 rum applauſu diſſolvit: poſtea in ea-
 dem Academia Theologiæ operam da-
 bat, cumque Ratiſbonenſis Epiſcopus re-
 nuntiatus eſſet, ad ſuam Diœceſim pro-
 fectus præclara pietatis, ac religionis,
 cujus ſtudium a piiffimis Parentibus hæ-
 reditario jure acquiſierat, ſpecimina e-
 dere cœpit, ac ſæpius ad populum e ſug-
 geſtu dicens Catholicorum animos in fi-
 dei Orthodoxæ conſtantia mire firma-
 bat, reliquasque horas aut viſitandis,
 ſublevandisque pauperibus, ac abluen-
 dis eorum pedibus, aut exquirendis do-
 ctorum virorum conſiliis tranſigebat:
 demum Sereniſſimi Parentis ſui juſſu
 Romam unacum Maximiliano Fratre
 ſuo natu majori die tertia Septembris
 anno milieſimo quingentefimo nonage-
 ſimo ſecundo petiit, ubi a toto Purpura-
 torum Collegio, utroque Pontificis Ne-
 pote, Principum Legatis, Aulæque Or-
 dinibus excipiebatur, univerſo populo
 horum Principum modeſtiam, atque An-
 gelicam innocentiam demirante, nec-
 non una voce duos Angelos Romam ad-
 ventaſſe acclamante: die autem unde-

Secul. XVI
A. C. 1598.

cima Septembris a Clemente VIII. v-
ginti octo Cardinalibus stipato in Vac-
cano Palatio exceptus Philippus concin-
nam orationem habuit, postquam ven-
per plures menses Romæ substiterat, in
patriam rediturus ab eodem Pontifice
pretiosis muneribus, sacrisque lippis de-
tabatur, ac die decima octava Decembris
anno Domini millesimo quingentesimo
nonagesimo sexto Presbyteris Cardina-
libus adscribebatur, quam dignitate
Guilielmns Bojarix Dux Philippi Pa-
rens tanti habebat, ut suum de eminenti
hoc honore iudicium publice testatur
Filiis sui inaugurationem Monachii cum
maxima solemnitate celebrare decerne-
ret, quapropter secunda Februarii die in
templo sancti Michaelis præsente Serenissi-
sima Familia Romanæ purpuræ hono-
res, officia, ac sollicitudinem pro con-
suetudine explicari voluit, qua finita Philip-
pus a Legato Apostolico Cardinali
dignitatis insignia cum summa omnia
congratulatione accepit, ac paulo post
ibidem ornatam Orationem ad populum
habuit, simulque Ratisbonæ pro re Ce-
tholica ibidem promovenda Patribus So-
cietatis Collegium fundavit, copiosisque
redditibus dotavit: paulo post tamen et
equi lapsu sanguinem evomere, indeque
incremente tabe diu languere coepit, at
Ratisbona Monachium curandæ suæ ve-
let

Sæcul. XVI
A.C.1598.

letudinis gratia profectus, inde Ingol-
 stadium primo vere divertit, ut salubrio-
 ris aeris beneficio fruere: finito au-
 tem Paschate Dachavium petiit, ubi in-
 gravescente morbo a Medicis derelictus,
 necnon de extremo vitæ momento mo-
 nitus imperterritè respondit: *in cælo vi-
 vere jucundius est, cur hinc abire cuncte-
 mur?* quibus dictis præmissa humili de
 præteritæ vitæ peccatis accusatione sa-
 cro viatico, ac morientium Oleo muni-
 tus fuit, & cum Sacerdote psalmum, qui
 incipit: *Dominus illuminatio mea*, mo-
 rituris jam, & hi ulcis verbis prosequen-
 batur: cum vero ad illa verba ventum
 esset, *unam petii a Domino*, voce ultra
 morientis vires valida subjecit, *hanc re-
 quiram, ut inhabitem in domo Domini,
 domum Domini, domum Domini cupio,
 exopto, & requiro:* demum accepta
 ex serenissimi Parentis sui manu cande-
 la die decima octava Maji in paterna
 Dachaviensi arce virgineam, niveque
 candidiorem animam Deo placidissime
 reddidit, annos nonnisi viginti duos na-
 tus, porro inde Monachium translatus
 Majorum tumulo in Beatæ Virginis Ec-
 clesia inferebatur, ubi deplorabant omnes
 juvenem hunc Cardinalem summæ expe-
 ctationis Principem, ac pietatis, & reli-
 gionis studio, necnon raræ prudentiæ
 laude, ac rerum divinarum, humana-

Bb 5 rum-

Sæcul. XVI. rumque scientia conspicuum, erga omnes humanum, mansuetum, ac clementem, qui summa erga serenissimos Parentes suos reverentia, & integritatæ vitæ castimonia clarus canæ ætatis dignissimus fuisset, nisi cœlum Angelicum juvenem terræ invidens ad se traxisset.

§. LIV.

Scipio Lancelotus Cardinalis mortuus.

Ciac. tom. 4. p. 100.

Hujus piissimi Cardinalis obitum præcesserat mors Scipionis Lanceloti ex nobilissima Romanorum prosapia anno Christi millesimo quadringentesimo vigesimo septimo die vigesima secunda Novembris natus. Hic evoluto studiorum curriculo civilium rerum cognitione, & utriusque juris prudentia tantopere eminebat, ut nonnisi octodecim annos natus Bononiæ Doctoratus honores adipisceretur, porro dein eruditionis suæ fama Romam personante primo a Paulo III, secretioris Senatus advocatus, ac demum a reliquis summis Pontificibus ad gravissima Ecclesiæ negotia adhibebatur, & quidem a Pio IV. ad Mediolanensem, & Tridentinam Synodos, necnon ad Maximilianum II. Romanorum Regem, & Albertum Baviaræ Ducem, ut de hujus Concilii rebus cum illis